

عنوان مقاله:

رقابت پذیری اقتصادی شهرها با تأکید بر عوامل مؤثر بر شاخص رقابت پذیری شهری (GUCI)

محل انتشار:

اولین همایش ملی در جستجوی شهر فردا «واکاوی مفاهیم و مصادیق در شهر اسلامی - ایرانی» (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

محمد دلبری - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی پردیس فارابی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

مفهوم رقابت پذیری شهری اکنون به رویکرد و مفهومی شناخته شده برای مدیران و برنامه ریزان شهری بدل شده است، بر اساس گزارش پروژه رقابت پذیری کلان شهرهای دنیا که به رتبه بندی 500 شهر برتر دنیا از لحاظ شاخص رقابت پذیری می پردازد، تهران در رتبه 332 قرار گرفته است. در ایران، سیاست گذاری شهری و منقه ای و به ویژه جایگاه موضوع رقابت پذیری شهری برای سیاست گذاران و مسئولین شهری به خوبی شناخته نشده و سازوکار خاصی برای بهره برداری از توان های نهفته این پهنه ها در شرایط خاص اقتصاد جهانی پیش بینی نشده است. حال آنکه، ارتقای سطح رقابت پذیری شهرها، ضرورتی برای تحقق پایداری آنها در مواجهه با فشارهای سیاسی و اقتصادی فرامرزی عصر جهانی شدن است. با توجه به موضوع محوری همایش در جستجوی شهر فردا با عنوان نظام اقتصادی و عملکردی شهری و زیرعنوان رقابت پذیری اقتصادی شهرها این مقاله درصدد است تا با روش توصیفی- تحلیلی فضای رقابتی کلان شهرها را با رویکرد اقتصادی به بحث گذاشته، چگونه رویکرد هوشمندی رقابتی و کاربرد ابزار استراتژی یابی را در حوزه مدیریت شهری به تحلیل درآورد؛ لذا مقاله حاضر، به منظور بهره مندی سیاست گذاران شهری از مزایای مثبت رقابت پذیری اقتصادی شهرها، به ضرورت مطالعه و رفع چالش و موانع رقابت پذیری شهری تأکید دارد. در پایان و به عنوان نتیجه مطالعه، چارچوبی مبتنی بر رقابت پذیری اقتصادی شهرها با تأکید بر عوامل مؤثر بر شاخص رقابت پذیری شهری (GUCI) پیشنهاد شده است که با استفاده از این چارچوب می توان به اهداف اساسی زیر دست یافت: - ارتقای شاخص رقابت پذیری شهری، - بهبود محیط اقتصادی شهری، - هماهنگ سازی و تعامل مثبت اقتصادی با جریان جهانی را مبتنی بر مجموعه ای از رویکردهای نظری پشتیبان به منظور بهبود شاخص رقابت پذیری شهری

کلمات کلیدی:

رقابت پذیری شهری، اقتصاد شهری، مدیریت شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/348564>

